

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувача ступеня доктора філософії **Тюріна Сергія Григоровича**, 1977 року народження, громадянина України, освіта вища: закінчив у 2023 році Київський національний університет імені Тараса Шевченка за спеціальністю 281 «Публічне адміністрування», виконав акредитовану освітньо-наукову програму за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Київського національного університету імені Тараса Шевченка від «16» липня 2026 року № 410-34 від 16.07.2026 р. у складі:

Голови разової

спеціалізованої ради - Ситника Григорій Петрович, доктора наук з державного управління, професора, завідувача кафедри глобальної та національної безпеки Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Рецензентів –

Колтун Вікторії Семенівни, доктора наук з державного управління, професора, завідувача кафедри регіональної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;
Берданової Ольги Володимирівни, кандидати економічних наук, доценти, доцента кафедри регіональної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Офіційних опонентів -

Бондаренка Олександра Геннадійовича, доктора наук з державного управління, начальника кафедри державної безпеки та управління оперативного факультету Національної академії Національної гвардії України;

Ярового Тихона Сергійовича, доктора наук з державного управління, завідувача кафедри національної безпеки, менеджменту та публічного адміністрування Чернігівського інституту інформації, бізнесу і права Закладу вищої освіти "Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая" .

на засіданні «11» вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» **Тюріну Сергію Григоровичу** на підставі публічного захисту дисертації «Інституційні механізми забезпечення національної безпеки на регіональному рівні» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Дисертація виконувалась на кафедрі глобальної та національної безпеки Навчально-наукового інституту публічного управління та державної Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Науковий керівник **Марутян Рена Рубенівна**, доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри глобальної та національної безпеки Навчально-наукового Інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису українською мовою

із дотриманням вимог пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44 (зі змінами) та містить нові науково обґрунтовані результати, а саме: розроблено й обґрунтовано комплексне дослідження теоретичного аспекту функціонування бюрократії у процесах модернізації державного управління.

Уперше:

— запропоновано включити до структури класифікації загроз національної безпеки на регіональному рівні критерії, які визначають регіональні особливості: географічні, кліматичні та історичні характеристики; характеристики інфраструктурного характеру; розташування військових та військово-промислових об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури; наявність державного кордону; особливості етнічного складу населення; розповсюдження релігійних конфесій та ступінь толерантності між ними; поширення державної мови та мов національних меншин; розповсюдження джерел біологічних загроз; стан «деградації» території в результаті ведення бойових дій (ступінь знищення інфраструктури та населених пунктів, рівень здійсненого мінування території); рівень розповсюдження «пасивного колабораціонізму»;

— розроблено «модель інституційного забезпечення національної безпеки на регіональному рівні в умовах воєнного стану», що розглядається як багаторівнева, багатосуб'єктна та динамічна система публічного управління, зорієнтована на протидію загрозам і забезпечення стійкості територій. Центральним організаційно-управлінським елементом цієї моделі виступають обласні військові адміністрації. Методологічною передумовою інституційного забезпечення національної безпеки на регіональному рівні виступає державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку, що в умовах війни є безперервним процесом реального часу, який відбувається за високого ступеня невизначеності та потребує постійного уточнення та корегування управлінських рішень та забезпечення «зворотних» зв'язків з центральними органами державної влади. Інституційна модель має забезпечувати інтеграцію національних стратегічних цілей із реальними потребами громад та регіонів у сфері оборони, громадської безпеки, цивільного захисту й життєзабезпечення. Базовим принципом цієї моделі є делегування повноважень та взаємодія постійно діючих органів публічної влади з тимчасовими суб'єктами владних повноважень, які формуються у межах правового режиму воєнного стану.

Удосконалено:

— понятійно категоріальний апарат досліджуваної проблеми, зокрема запропоноване поняття: 1) механізм державного управління на регіональному рівні — як систему політичних, інституційних, організаційних, правових, економічних та соціальних засобів впливу органів державного управління, спрямованих на досягнення стану безпеки населення регіону, інфраструктури та навколишнього середовища від дії небезпечних або потенційно небезпечних факторів, при якому забезпечується допустимий рівень безпеки у різних сферах, створюються умови контролю ризиків, недопущення їх негативного прояву та/або подолання їх деструктивних наслідків;

— поняття «забезпечення національної безпеки на регіональному рівні» — як захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз на рівні окремого регіону, що втілена у систему економічних, правових, політичних, ідеологічних та інших організаційно-управлінських заходів, які забезпечують стабільну діяльність публічно-управлінських інституцій у їх взаємодії в інтересах народу України та

створюють можливість органам публічного управління на регіональному рівні здійснювати соціальний контроль над ефективністю цих заходів, пов'язані з завданням держави досягти стабільного й безпечного стану та формують у громадян упевненість у тому, що пріоритетні потреби держави і людини задовольнятимуться

- поняття «системи управління національною безпекою на регіональному рівні» як цілеспрямованої діяльності органів публічного управління та їх посадових осіб у сфері реалізації функцій та завдань держави (як таких, що носять постійний або тимчасовий характер та залежать від розвитку військово-політичної ситуації) необхідних для результативного здійснення публічного управління та адміністрування в межах окремого регіону (макрорегіону) які є важливими як у мирний час так і у особливих умовах функціонування державного механізму під час війни, спрямованими на забезпечення захисту прав свобод та інтересів громадян, їх об'єднань, спільних інтересів територіальних громад та суб'єктів господарювання;

- тлумачення функцій Конгресу місцевих та регіональних влад при Президентові України від певного регіону (області) України як дорадчого та консультативного квазіпублічного органу, який представляє інтереси окремих, групи або всіх територіальних громад регіону безпосередньо перед Президентом України та створює можливість прямого винесення на обговорення актуальних питань які вимагають свого форсованого управлінського вирішення;

- сучасні підходи до забезпечення прав ветеранів (ветеранок) російсько-української війни, а саме необхідність відображення на рівні Конституції України положення що обов'язку реалізації ветеранської політики органами влади та місцевого самоврядування та відповідного доповнення словами «...реалізує ветеранську політику...» положень: пункту 7 Статті 116, пункту 6-1 Статті 119 та частини 1 Статті 143 Конституції України;

Отримало подальший розвиток:

- наукові уявлення про роль організацій громадянського суспільства та медіа у забезпеченні інформаційної безпеки держави, які в межах дослідження розглянуто не лише як допоміжних комунікаційних акторів, а як співуправлінських суб'єктів мережевої системи координації, що виконують функції моніторингу інформаційного простору, виявлення загроз, стратегічної комунікації та формування суспільної стійкості; обґрунтовано, що в умовах гібридної війни їхня роль набуває системоутворюючого значення через підвищення швидкості реагування та розширення горизонтальних каналів взаємодії;

- підходи до використання кращих практик міжнародного досвіду державного управління у сфері забезпечення національної безпеки на регіональному рівні та принципів здійснення державного управління у цій сфері. В основу сучасного досвіду державного управління у сфері забезпечення національної безпеки на регіональному може бути покладена доктрина Regional Security Complex Theory. Універсальність сформованих у її межах принципів та змістових підходів дають можливість використати їх на регіональному рівні та використати у відповідних безпекових стратегіях різних регіонів однієї держави;

- положення Конституції України у частині визначення завдань органів влади щодо забезпечення «національної безпеки на регіональному рівні». Зокрема запропонуємо доповнити положення пункту 2 ст. 119 Конституції України «Місцеві державні адміністрації на відповідній території забезпечують» словами : «забезпечення національної безпеки на регіональному рівні» та викласти відповідний пункт у наступній редакції: «Місцеві державні адміністрації на відповідній території забезпечують: 2) законність і правопорядок; додержання прав і свобод громадян, забезпечення національної безпеки на регіональному рівні»;

зміст методологічного інструментарію оцінювання рівня загроз національної безпеки на регіональному рівні, якому є властиві поєднання аналітичних та управлінських методів для забезпечення комплексної та ефективної оцінки загроз та розробки відповідних заходів

реагування. При розробці комплексної методики оцінки національної безпеки на регіональному рівні системи публічного управління важливо враховувати кілька ключових принципів: комплексність; адаптивність; об'єктивність; доступність та прозорість; системність; правова відповідність; оптимальність; превентивність, поступовість та реалістичність, співвідношення між завданнями соціально-економічного розвитку регіону та військово-мобілізаційними пріоритетами;

– визначення стратегічного планування розвитку регіону як системного і прогнозованого процесу визначення пріоритетних напрямів соціально-економічного, інфраструктурного та безпекового розвитку регіону, який ґрунтується на комплексному аналізі його поточного стану та оцінці потенційних можливостей і загроз. Це дозволило запропонувати під «стратегічним плануванням» розуміти діяльність обласної державної адміністрації та органів місцевого самоврядування, спрямовану на формування довгострокового бачення розвитку території та узгодження дій ключових суб'єктів, таких як органи державної влади, органи місцевого самоврядування, бізнес-структури, наукова спільнота та громадянськість.

У дисертації відсутні ознаки академічної недоброчесності, що підтверджено звітом перевірки StrikePlagiarism.com. Робота є самостійним науковим дослідженням, що містить науково обґрунтовані висновки та рекомендації, які можуть бути використані в науковій, законотворчій та управлінській діяльності.

Здобувач має 7 наукових публікацій за темою дисертації, з них 3 статтей у наукових фахових виданнях України з державного управління, 2 англійські статті у міжнародних наукових журналах, а також 4 тез доповідей на всеукраїнських науково-практичних конференціях. Наукові публікації відповідають вимогам пунктів 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами):

1. Тюрін С. Г. Система управління національною безпекою на регіональному рівні *Наукові перспективи*. 2025. №8 (62). С. 323-337. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/28156/28119> [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-8\(62\)-323-337](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-8(62)-323-337)

2. Тюрін С. Г. Механізм державного управління регіональною складовою національної безпеки: доктринальні підходи та визначення. *Наукові інновації*. 2025. №9 (49). С. 369-379. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/28769/28730> [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-9\(49\)-369-379](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-9(49)-369-379)

3. Тюрін С. Г. Нормативно-правове регулювання державного управління у сфері забезпечення національної безпеки на регіональному рівні. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2026. №1. С. 544-555 URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/sn/article/view/35306/35285> [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2026-1\(43\)-544-555](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2026-1(43)-544-555)

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти) та висловили зауваження:

Ситник Григорій Петрович, доктор наук з державного управління, професор, заслужений діяч науки і техніки України, завідувач кафедри глобальної та національної безпеки Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Оцінка позитивна, без зауважень.

Колтун Вікторія Семенівна, доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри регіональної політики Навчально-наукового інституту публічного

управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка; Оцінка позитивна, із зауваженнями:

1. У роботі (п.1.1) автором запропоновано власне тлумачення дефініції «Механізм державного управління на регіональному рівні», який включає систему інституційних складових, призначених для практичного здійснення державного управління та досягнення поставлених завдань, яким властива визначена структура, методи, важелі, інструменти впливу на об'єкт управління з відповідним ресурсним забезпеченням, які формуються в залежності від фактичних правових режимів (воєнний стан, надзвичайний стан, рівнів епідемічної та або за рівнем безпеки в системі освіти, ступеня наближеності до лінії фронту). Зважаючи на це, доцільно було б у роботі додатково розглянути вплив таких правових режимів на функціонування механізму державного управління на регіональному рівні.

2. У рамках огляду зарубіжного досвіду (п. 1.3) автор вказує на можливість використання сучасного досвіду державного управління у сфері забезпечення національної безпеки на регіональному рівні сучасної доктрини відомої як Regional Security Complex Theory. Доцільно було б більше уваги приділити її аспектам пов'язаним з збройними конфліктами та військовим протистоянням.

3. Автор наголошує, що при розробці комплексної методики оцінки національної безпеки на регіональному рівні системи публічного управління та адміністрування, що представляє собою складну систему, важливо враховувати кілька ключових вимог: серед яких співвідношення між завданнями соціально-економічного розвитку регіону та військово-мобілізаційними пріоритетами. Виглядає доцільним більше уваги у дослідженні приділити питанням впливу органів місцевої влади на таке співвідношення між завданнями соціально-економічного розвитку регіону та військово-мобілізаційними пріоритетами.

4. У роботі автором наголошено на необхідності нормативно-правового регулювання державного управління у сфері забезпечення національної безпеки на регіональному рівні щодо використання штучного інтелекту. У цьому контексті діюче законодавство вже сьогодні має на думку дисертанта враховувати положення «Artificial Intelligence Act» («Закону про штучний інтелект»), ухваленого Європейським парламентом 13 березня 2024 року. Доцільно було зазначити у чому практично буде полягати як використання можливостей штучного інтелекту у сфері забезпечення національної безпеки так і зупинитися на змісті його нормативного регламентування.

Берданова Ольга Володимирівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри регіональної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Оцінка позитивна, з наступними зауваженнями:

1. Потребує уточнення мета дослідження, яка визначена як «вирішення комплексу теоретичних і практичних проблем аналізу комплексу інституційних механізмів забезпечення національної безпеки на регіональному рівні на основі досягнень науки публічного управління, використання досвіду Європейського Союзу та національного законодавства України, практики його застосування» (С.31). На нашу думку, більш коректним та таким, що відповідає змісту дослідження, буде визначення мети як «обґрунтування теоретичних засад та вирішення практичних проблем комплексу інституційних механізмів забезпечення національної безпеки на регіональному рівні на основі досягнень науки публічного управління, використання досвіду Європейського Союзу та національного законодавства України, практики його застосування».

2. Визначаючи у підрозділі 1.1 поняття «механізм державного управління на регіональному рівні» автор наголошує, що він включає політичні, інституційні, організаційні, правові, економічні та соціальні засоби впливу органів державного управління, спрямованих

на досягнення стану захищеності населення держави, інфраструктури та навколишнього середовища від дії небезпечних або потенційно небезпечних факторів у межах певного регіону, при якому забезпечується виконання комплексних планів стійкості регіонів, допустимий рівень безпеки у різних сферах, створюються умови контролю ризиків, недопущення їх негативного прояву та/або подолання їх деструктивних наслідків. Водночас поза увагою автора залишається аналіз таких комплексних планів стійкості регіонів, що лише б посилювало практичну цінність дисертаційного дослідження.

3. У підрозділі 1.1 автором ґрунтовно досліджено наукові праці з проблематики національної безпеки, інституційних механізмів забезпечення національної безпеки на регіональному рівні вітчизняних учених, але наукові здобутки зарубіжних дослідників майже не розкрито. Фрагментарно це відображено у підрозділі 1.3, присвяченому міжнародному досвіду формування та розвитку інституційних механізмів державного управління у сфері забезпечення національної безпеки на регіональному рівні. Робота набула б додаткової теоретичної цінності, якщо б вона містила ширший аналіз наукових праць зарубіжних учених.

4. У підрозділі 1.2 в частині поняття і класифікації загроз національної безпеки на регіональному рівні автор дослідження наголошує, що закріплені на нормативному та теоретичному рівні підходи вимагають свого доповнення у зв'язку з тим, що практично не включають сучасних регіональних особливостей, що призводить до можливого виходу з під сфери моніторингу та контролю окремих загроз та викликів. На думку автора залишаються мало оціненими колабораційні виклики. Зважаючи на це, доцільно було б у роботі додатково розглянути вплив таких колабораційних викликів на функціонування механізму державного управління на регіональному рівні.

5. У підрозділі 2.1 автор наголошує, що у частині нормативно-правового, забезпечення національної безпеки на регіональному рівні вся широка нормативна база, якою керується система забезпечення національної безпеки на регіональному рівні, носить не кодифікований характер та вимагає своєї уніфікації. Зазначений висновок заслуговує на деталізацію. У межах дисертаційного дослідження логічним виглядала б пропозиція автора щодо структури можливого нормативного кодифікаційного акту в частині забезпечення національної безпеки на регіональному рівні.

6. На нашу думку, пункт наукової новизни дістали подальшого розвитку, що визначає «стратегічне планування розвитку регіону як системного і прогнозованого процесу визначення пріоритетних напрямів соціально-економічного, інфраструктурного та безпекового розвитку регіону, який ґрунтується на комплексному аналізі його поточного стану та оцінці потенційних можливостей і загроз. Це дозволило запропонувати під «стратегічним плануванням» розуміти діяльність обласної державної адміністрації та органів місцевого самоврядування, спрямовану на формування довгострокового бачення розвитку території та узгодження дій ключових суб'єктів, таких як органи державної влади, органи місцевого самоврядування, бізнес-структури, наукова спільнота та громадськість» краще прибрати або посилити авторським доробком цього поняття в контексті національної безпеки.

Бондаренко Олександр Геннадійович, доктор наук з державного управління, начальник кафедри державної безпеки та управління оперативного факультету Національної академії Національної гвардії України. Оцінка позитивна, із зауваженнями:

1. Дискусійним є наступне твердження дисертанта про те, що механізм державного управління на регіональному рівні є системою правових, політичних, економічних, соціальних організаційних та інших засобів (методів, важелів, інструментів впливу на об'єкти управління, у тому числі відповідного забезпечення ресурсами), спрямованих на досягнення належного рівня безпеки мешканців територіальної громади (регіону) у різних сферах їх життєдіяльності, критичної інфраструктури та навколишнього середовища від впливу факторів, які

породжують ризики та загрози вказаній безпеці», с. 36, адже автором не наголошено на сучасних критеріях визначення належного рівня безпеки для окремих регіонів. 2. Значну увагу в роботі приділено розвитку мережових форм взаємодії державних і недержавних суб'єктів. Водночас потребує подальшого наукового осмислення проблема співвідношення мережевого врядування та централізованої моделі прийняття управлінських рішень в умовах правового режиму воєнного стану. Зокрема, дискусійним залишається питання оптимального балансу між необхідністю оперативного централізованого управління та забезпеченням достатнього рівня автономності учасників мережевої взаємодії.

2. У підрозділі 2.1 автор наголошує, що у частині нормативно-правове забезпечення національної безпеки на регіональному рівні вся широка нормативна база, якою керується система забезпечення національної безпеки на регіональному рівні, носить не кодифікований характер та вимагає своєї уніфікації. Зазначений висновок заслуговує на деталізацію. У межах дисертаційного дослідження логічним виглядала б пропозиція автора щодо структури можливого нормативного кодифікаційного акту в частині забезпечення національної безпеки на регіональному рівні.

3. Автор наголошує, що при розробці комплексної методики оцінки національної безпеки на регіональному рівні системи публічного управління та адміністрування, що представляє собою складну систему, важливо враховувати кілька ключових вимог: серед яких співвідношення між завданнями соціально-економічного розвитку регіону та військово-мобілізаційними пріоритетами. Виглядає доцільним більше уваги у дослідженні приділити питанням впливу органів місцевої влади на таке співвідношення між завданнями соціально-економічного розвитку регіону та військово-мобілізаційними пріоритетами.

4. Автор справедливо акцентує увагу на таких важливих складових забезпечення національної безпеки на регіональному рівні, як організація базової військової підготовки студентської молоді, викладання оновленого курсу «Захист України» для школярів, формування культури безпеки населення, а також проведення регулярних навчань і тренувань. Водночас зазначені напрями у роботі не отримали належної деталізації щодо їх організаційно-правового забезпечення, компетенції відповідальних суб'єктів, особливостей міжвідомчої взаємодії та ролі органів державної влади і місцевого самоврядування у впровадженні відповідних заходів. Більш ґрунтовне дослідження цих аспектів, а також аналіз нормативно-правових засад, практики їх реалізації та можливих шляхів удосконалення, безперечно, посилює б наукову цінність дослідження, сприяло б повнішому розкриттю теми інституційних механізмів забезпечення національної безпеки на регіональному рівні та надало б роботі ще більшої практичної спрямованості.

5. Дисертант наголошує у дослідженні на необхідності регулювання використання штучного інтелекту у сфері забезпечення національної безпеки на регіональному рівні з урахуванням положення «Artificial Intelligence Act» («Закону про штучний інтелект»), ухваленого Європейським парламентом 13 березня 2024 року. Водночас ця цікава думка не знаходить свого продовження у конкретних пропозиціях в межах дослідження.

Яровой Тихон Сергійович, доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри бізнесу, адміністрування та права, ЗВО «Університет трансформації майбутнього». Оцінка позитивна, із зауваженнями:

1. У роботі (п.1.1) автором запропоновано власне тлумачення дефініції «Механізм державного управління на регіональному рівні», який включає систему інституційних складових, призначених для практичного здійснення державного управління та досягнення поставлених завдань, яким властива визначена структура, методи, важелі, інструменти впливу на об'єкт управління з відповідним ресурсним забезпеченням, які формуються в залежності від фактичних правових режимів (воєнний стан, надзвичайний стан, рівнів епідемічної та або за рівнем безпеки в системі освіти, ступеня наближеності до лінії фронту). Зважаючи на це,

доцільно було б у роботі додатково розглянути вплив таких правових режимів на функціонування механізму державного управління на регіональному рівні.

2. У підрозділі 1.2 в частині поняття і класифікації загроз національної безпеки на регіональному рівні автор дослідження наголошує, що закріплені на нормативному та теоретичному рівні підходи вимагають свого доповнення у зв'язку з тим, що практично не включають сучасних регіональних особливостей, що призводить до можливого виходу з під сфери моніторингу та контролю окремих загроз та викликів. На думку автора залишаються мало оціненими колабораційні виклики. Зважаючи на це, доцільно було б у роботі додатково розглянути вплив таких колабораційних викликів на функціонування механізму державного управління на регіональному рівні.

3. У рамках огляду зарубіжного досвіду (п. 1.3) автор вказує на можливість використання сучасного досвіду державного управління у сфері забезпечення національної безпеки на регіональному рівні сучасної доктрини відомої як Кедіопаї Весипіу Сотріех Тїеогу. Доцільно було б більше уваги приділити її аспектам пов'язаним з збройними конфліктами та військовим протистоянням.

4. У роботі автором наголошено на необхідності нормативно-правового регулювання державного управління у сфері забезпечення національної безпеки на регіональному рівні щодо використання штучного інтелекту. У цьому контексті діюче законодавство вже сьогодні має на думку дисертанта враховувати положення «Агїїйсїаї ІпІелїдепсе Асі» («Закону про штучний інтелект»), ухваленого Європейським парламентом 13 березня 2024 року. Доцільно було зазначити у чому практично буде полягати як використання можливостей штучного інтелекту у сфері забезпечення національної безпеки так і зупинитися на змісті його нормативного регламентування.

Результати відкритого голосування:

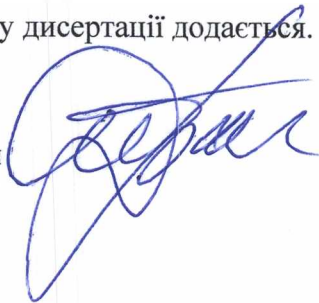
«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Тюріну Сергію Григоровичу** ступінь доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової
спеціалізованої вченої ради

Григорій СИТНИК

ПІДПИС
ВЧЕНИЙ
КАРАУЛ

14.

